

ran toimitus. Lukijan sivu. PL 170, 90401 Oulu. Puhelin 044 7995 755. Faksi (08) 5377 195. Tekstiviestit 13222. Sähköposti mielipide@kaleva.fi

Uskontotieto jättää ulkopuoliseksi

Koulun uskonnonopetus nousee määräajoin keskusteluun, ehkä se kertoo oppiaineen merkityksestä. Se herättää vahvoja mielipiteitä. Opetusministeri Henna Virkkunen ehdotti vaihtoehtona uskonnon sijasta kaikille opetetavan uskontotiedon. Tosin opetusministeri totesi toisaalta heti, että tällä hetkellä hän ei näe isoa tarvetta uskonnonopetuksen muuttamiselle, sillä luterilaisuus on vahva pohja suomalaiselle yhteiskunnalle.

Kun noin 80 prosenttia kansasta kuuluu luterilaiseen kirkkoon, on helppo yhtyä opetusministerin käsitykseen evankelis-luterilaisen kristillisyyden merkityksestä yhteiskunnassamme. Lapset ja nuoret ansaitsevat edelleen oman kodin perinteen mukaisista uskonnonopetusta. Jos oman

kodin perinne on mihinkään uskontoon sitoutumaton tai ateistinen, on toki tarjolla hyvänä vaihtoehtona elämänkatsomustieto.

On todettu erittäin tärkeäksi, että myös vähemmistökirkkojen jäsenille on omaa uskonnonopetusta. Esimerkiksi monille ortodoksiperheille koulun ortodoksinen uskonnonopetus on tärkeä yhteys omaan hengelliseen perintöön. Tämä pätee myös muiden maailmanuskontojen edustajiin maassamme. Maahanmuuttajaperheiden osalta oman uskonnon opettaminen koulussa on osoittautunut kotoutumista edistäväksi.

Uskontoa voisi verrata kieleen. Ihmisellä on oikeus äidinkielen- ja sen opetukseen. Kun oma äidinkieli on rikkaasti opittu, on helppo kehittyä myös muiden kielten ymmärtäjäksi ja taitajak-

”Suomalaisella uskonnonopetuksella on maltillinen, tietoa ja mannermaista humanistista perintöä korostava luonne.”

si. Kaikkia uskontoja neutraalisti opettava uskontotieto olisi mielestäni osittain verrattavissa siihen, että äidinkielen opetus korvattaisiin muiden kielten kirjolla tai ehkä yleisellä kielitieteellä.

Jos koko kouluajan uskontojen maailmaa tarkasteltaisiin pelkästään uskontotiedon tavalla, se antaisi mielestäni kohtalokkaan oheisviestin oppilaille. Puolueettomuuden sijasta se muok-

kaisi sellaista käsitystä, että paras mahdollinen tapa suhtautua uskontoihin olisikin tarkastella niitä kaikkia ulkopuolelta, vain tiedollisesti.

Se ei lopultakaan auttaisi ymmärtämään uskoa tai edes uskontojen välistä dialogia, sillä usein juuri uskoon tai katsomukseen sitoutuminen auttaa ymmärtämään sen mielekkyyden ja syvyyden.

Uskonto ja elämänkatsomustieto ovat katsomusaineita. Koulussa näiden aineiden tunneilla tapahtuu parhaimmillaan sellaista monisäikeistä arvojen, mielipiteenmuodostuksen ja keskustelun oppimista, joka auttaa oppilaita kasvamaan ihmisinä. Paljon tietenkin riippuu opetusryhmästä ja opettajan persoonasta, opetusta on aina hyvä kehittää. Mielestäni olisi tällä hetkellä kui-

tenkin virhe muuttaa juuri monikulttuurisuuden varjolla tämän oppiaineen luonnetta.

Mielestäni monikulttuurisuus ei ole kohtuuton haaste koulujen uskonnonopetukselle, sillä uskonnonopetushan voi juuri tarjota mahdollisuuksia monikulttuurisuuden jäsentämiselle. Tässä kulttuurien vuoropuhelussa on juuri tärkeää kunkin perinteen oma aito ääni, ei niinkään pinnallinen pikkutieto. Suomalainen oppilasaines on sitä paitsi vielä uskonnollisesti varsin yhtenäistä, joten määrällisestikään vähemmistöryhmät eivät ole liian suuri haaste.

Lopulta on tietenkin kysymys siitä, mihin halutaan sijoittaa ja mitä kehittää. Arvokasvatukseen sijoittaminen kannattaa aina.

Pentti Tepsa
pastori, opettaja
Rovaniemi